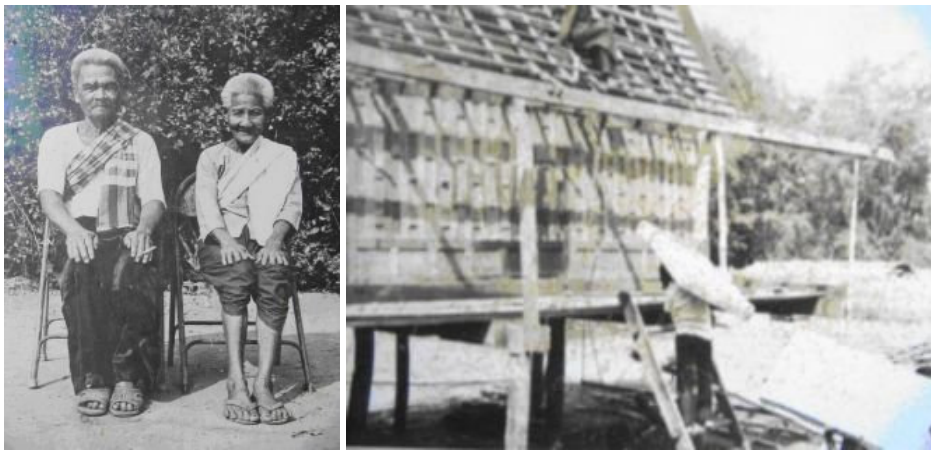

1. ความเป็นมาของชาติพันธุ์ไทยพื้นถิ่น

ด้วยความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในจังหวัดราชบุรี ทำให้ชาวไทยพื้นถิ่นแท้ๆ ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดราชบุรี อาศัยกระจายอยู่ทั่วไป ชาวไทยพื้นถิ่นกลุ่มใหญ่ที่ยังสามารถ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาพูด ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมของตนเองเอาไว้ได้เป็นอย่างดี คือชาวไทยพื้นถิ่น โพหัก ในอำเภอบางแพ จ.ราชบุรี

ชาวไทยพื้นถิ่นราชบุรี จึงหมายถึงกลุ่มคนท้องถิ่นของจังหวัดราชบุรีที่พูดภาษาไทย มีบรรพบุรุษพูดภาษาไทยและไม่มีประวัติการอพยพโยกย้ายจากสังคมวัฒนธรรมอื่น ๆ มาก่อน ยังไม่มีหลักฐานยืนยันได้ว่าชาวไทยพื้นถิ่นราชบุรีอพยพโยกย้ายมาจากพื้นที่ใด ทราบแต่เพียงคำบอกเล่าว่าบรรพบุรุษของตนเกิดและเติบโตในท้องถิ่นนี้มานานแล้ว

Picture from <http://pohak.blogspot.com>, November 7, 2014

มีข้อสันนิษฐานถึงประวัติของชาวไทยพื้นถิ่นราชบุรี ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ชาวตำบลโพหัก อาจจะเป็นชาวไทยเก่า รุ่นกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี (แต่คงมิใช่ชาวสุพรรณบุรีด้วยว่าน้ำเสียงในภาษาของชาวไทยพื้นถิ่นไม่ได้มีนัยแสดงถึงระบบเสียงวรรณยุกต์แบบชาวสุพรรณ) แล้วหนีภัยสงครามพม่า โดยยกกันมาเป็นกลุ่มใหญ่ เพราะมีเรื่องเล่าสืบกันมาว่า บรรพบุรุษได้ขวนขวายของบรรพบุรุษที่หนีภัยจากกรุงศรีอยุธยาจนมาถึงโคกวัวลำ ซึ่งเป็นเนินทรายในป่าหลวงครั้งไม่สามารถเดินทางต่อด้วยเกวียน จึงนำทรัพย์สินมีค่าฝังดินเอาไว้ ต่อมาเมื่อขุดหาสมบัติที่ฝังไว้ได้ดินจากแม่ชี ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้พลายแหง จึงมีชาวบ้านจำนวนมากระดมกันขุดหาสมบัติตามที่มีคนลือ สุดท้ายไม่พบสิ่งมีค่าใด ๆ แต่ผลจากการขุดหาสมบัติครั้งนั้น ก่อให้เกิดเป็นหลุมลึก เมื่อฝนตกน้ำนองกลายเป็นบ่อหรือสระน้ำ ผู้คนจึงเรียกขานกันต่อมาว่า “สระยายชี” ปัจจุบันนี้เป็นที่ตั้งของวัดทัพโพธิ์ทอง ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ

เรื่องที่กำลังกล่าวมานี้ เป็นเพียงข้อสันนิษฐานประกอบการเล่าขานต่อ ๆ กันมา แต่สิ่งที่เป็นหลักฐานทางวิชาการน่าเชื่อถือคือ พื้นที่เขตตำบลโพหัก ในอำเภอบางแพ มีแหล่งโบราณที่คนยุคก่อนประวัติศาสตร์ หรือระยะเวลาประมาณ 10,000-5,000 ปีมาแล้ว ได้อยู่อาศัย ซึ่งเห็นได้จากโครงกระดูกมนุษย์โบราณที่ขุดได้จากเนินโคกพลับ ในทุ่งนาหมู่ที่ 4 พบโครงกระดูกมนุษย์จำนวนมากฝังรวมอยู่ โครงกระดูกเหล่านั้นถูกฝังไว้อย่างเป็นระเบียบมีความประณีตตามลัทธิความ เชื่อของชุมชน พบเครื่องมือเครื่องใช้ เช่น เครื่องประดับโบราณ มี

ทั้งที่ทำจากสำริด กระจุกสัตว์ งาช้าง เขาสัตว์เปลือกหอยและดินเผาที่ฝังร่วมกับกระจุกทุกโครง แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังพบภาชนะดินเผาเนื้อหยาบ กำไล เปลือกหอย ขวานหินขัด ลูกปัดต่างหุหิน แต่ก็ไม่อาจจะระบุได้ว่า กลุ่มคนที่เคยอาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าว เป็นคนกลุ่มใด พูดภาษาใด ในขั้นต้นจึงระบุได้แต่เพียงว่า ดินแดนอันเป็นที่อยู่ของชาวไทยพื้นถิ่นราชบุรีในปัจจุบัน เคยมีผู้อยู่อาศัยมาก่อนแล้ว

หากสำรวจสภาพภูมิประเทศของอำเภอบางแพ และพื้นที่ใกล้เคียงจะพบว่า ท่าเลแห่งนี้เป็นพื้นที่ราบมีลำคลองสายหลักคือคลองโพหักไหลผ่าน และในอดีตประมาณ 80 ปี ที่ผ่านมา พื้นที่ทั่ว ๆ ไปยังเป็นป่า และมีสัตว์ป่าชุกชุม ต่อมาเมื่อมีประชากรมากขึ้น ได้มีการหักล้างถางพง และขุดแต่งเป็นที่ปลูกพืชผักและทำนาปลูกข้าว ประกอบกับแหล่งน้ำตามธรรมชาติมีอย่างอุดมสมบูรณ์ บรรพบุรุษ 2-3 ชั่วคนของชาวไทยพื้นถิ่นที่นี่ก็ได้อาศัยพื้นแผ่นดินนี้ดำรงชีพเรื่อยมา

ชุมชนโบราณบริเวณป่าหลวง ที่มีโคกพลับเป็นศูนย์กลางนี้ น่าจะเป็นชุมชนที่มีความเจริญยาวนานอย่างต่อเนื่องนับร้อยปี จากหลักฐานต่างๆ ที่ขุดพบทำให้ทราบว่า ผู้คนในชุมชนจะตั้งบ้านเรือน มีการปั้นเครื่องปั้นดินเผา หล่อสำริดและทำเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยหิน โดยได้พบเศษเครื่องปั้นดินเผาแตกกระจัดกระจายอยู่อย่างหนาแน่นและมีหินดุที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการปั้นภาชนะจำนวนมาก มาย พร้อมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้เครื่องประดับ ทำด้วยหิน และสำริด ฝีมือประณีต ซึ่งเป็นที่แน่นอนเหลือเกินว่าจะต้องมีการค้าขาย แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับชุมชนอื่น เพราะรูปทรงของเครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องประดับที่ได้ประดิษฐ์ขึ้นนั้นพบว่ามีคล้ายคลึงกับโบราณวัตถุ ที่เคยได้พบในถิ่นอื่นทั้งในประเทศไทยและในประเทศเพื่อนบ้าน แสดงว่าชุมชนโบราณที่ป่าหลวงนี้จะ ต้องเป็นชุมชนที่มีความเจริญมากทีเดียว